

Præsentis
glandis usus.

In agno autem, aut prouectionis ætatis oue, cerebro non hæret modò, uerum etiam cerebri substantiæ quodammodo continua cernitur. Insuper homo eam glandem, minorem quam uelagnus, fortitur. unde tum hanc ipsam, tum quæ sequenti Capite describentur organa uisus, commodissimè agninum cerebrum aggredieris, habebit enim id omnia proceriora, & ut opportunè alicui rei eadem affimiles, accuratius conficta. Galenus glandem hanc quæ cerebri substantia durior, magisq; ad glandis quam ad cerebri naturam accedit, meatui à tertio cerebri uentriculo in quartum porrecto præesse, & quod aliquibus dissectionis professoribus uisum erat, glandem hanc meatum illum ocludere, aperireq; prorsus negat: nò eandem huic glandi, ac glandoso corpori usum tribuens, quod sub dextro uentriculi orificio, duodeno intestino connascitur, quodq; apertioni constrictioniq; eius uentriculi orificij præesse arbitratus est. Verum ut id illius muneris gratia, haud fabricatum suo loco ostendimus: sic etiam hic cum Galeno testamur, præsentem cerebri glandem meatum nequaquam obturare, uel ob hoc præcipuè quod haudquaquam meatum adeò cōtingat, ut antè ipsius orificium cōnuere possit. Verum ob id factam opinor, ut quemadmodum aliæ corporis glandulæ per multæ firmamentū esset uasi quod tertium cerebri uentriculū accedit, & ab ortu statim in frequētes ramos tenui membrana contextos diuiditur, id ipsum sufficiens, ne meatus illius principio statim in ingressu incumbens eum obstrueret, animalemq; spiritum ex tertio cerebri uentriculo in quartum ferri prohiberet.

DE TESTIBVS ET NATIBVS Cerebri. Caput IX.

PROPONUNTUR hæc primum in septima figura ad M, N. dein in octaua ad N, O & P, Q. postremo in decima ad E, G & F, H.

Testis & natura
cerebri natus.

Situs.

Substantia.

Forma.

As quoque cerebri partes illarum classi annumeramus, quæ dextram cerebri partem à sinistra continuam esse arguunt. Sunt autem testes hi natesq; aliud nihil prorsus, quam quædam cerebri particula in hoc fabricata, ut meatus ex tertio cerebri uentriculo quartum accedens uentriculum tutò citra aliquem à superioribus cerebri partibus compressum deducatur: neque etiam, cū multitudinis nomine particula nominatur, ob id in plures disunctasq; partes diuisa est, nam unica cernitur, eleganter à quadam similitudine hæc nomina sibi uendicans. Reponitur enim illa cerebri pars inter anteriorem cerebelli sedem, & posteriorem tertij uentriculi partem: deinde in inferiori sede spectat dorsalis medullæ initium, superiori eam cerebri partem quæ cerebello iam inniti incipit. Continuat autem cerebro, aut (ut rectius dicam) à cerebro nascitur tota, anteriori scilicet sede sua & inferiori: in lateribus autem & superiori & posteriori partibus nulli particula continua est, sed tantū tenui membrana ut reliqua cerebri superficies obducitur. Substantia ipsius, quoniam tenui membrana succingitur, sublaui est, illiq; substantiæ cerebri respōdet, quæ proximè tenui membranae passim accedit. In superiori parte iuxta anteriora, glandula incumbit ipsi, quam paulo antè ualorum deductui præfectam ostendimus. Pars hæc, effigiem quandā exprimit, duabus sibi commissis natibus quàm similitimam. Verum quoniam superior ipsius pars testes magis, propter glandem illam quæ peni assimilat, refert, ueteres qui pueros iure hæreditario domi in cōsecrationibus exercebāt, *diolūmus* eam appellauere. Nos itaq; illos imitati, testes ipsam & gemellos nuncupamus. Cæterum quia in posteriori inferioriq; huius corporis parte prominet orificium meatus illius qui ex tertio uentriculo quartū petit, quodq; id orificium similitudinem anteriori referre uideatur, & in posteriori huius cerebri partis sede impressio quædam instar lineæ transuerim feratur, superiora quodammodo ab inferioribus distinguens, huic posteriori inferioriq; parti *γλωττω* nomen ueteres indidisse arbitror, nos autē natulas, aut elunes dicere poterimus. Cæterū temporis successu uidentur Græci hæc nomina cōfudisse, & partē hanc quæ meatum ex tertio uentriculo in quartū summa Opificis solertia deducit, cōtinetq; modò *διολύμω*, modò *γλωττω* appellauisse.

DE CEREBELLI PROCESSIBVS VER mis imaginem exprimentibus, ac demum tendinibus illos continentibus. Caput X.

PROCESSVM horum natura potissimum petitur ex undecimæ figuræ C, D, & c, d. ac dein ex H, I. Octaua uerò figuræ buc quoque confert, ad medium R uersus L, & nonæ figuræ C, E.

S V P E

as si medi-
um R. 9 fi-
gura C.

b si fig. C.
D & H.
c si fig. C. d
& I.

d si fig. K.
c si fig. C.

f si fig. L.
N, N, O cū
E u figuræ.

VPERIVS cerebelli formam explicantes, cuiusmodi uermiformes cerebelli processus sint, innuimus. Dicebamus namque unam quodammodo cerebelli partem à prioribus in posteriora, ueluti in orbem duci, eam que talibus implexam reuolutionibus, ut uermis in ligno nascentis et figiem appositissimè ostenderet. Duo huius partis apices, quorum hic anteriorem uentriculi cerebelli & dorsali medullæ communis sedem respicit, ille uerò posteriorem, procul dubio à dicta nuper similitudine ueribus Græcis *σπυλινκωιδής* nuncupantur. Nihil enim aliud sunt quam prominentior cerebelli substantia, uermis (uti dicebam) referens. At non satis scio, quid Galeno in mentem uenerit, quod uermiformem processum meatus ex tertio uentriculo in quartum pertinentis orificio inferiori præfectum esse sinxerit, ac uelut alterius tantum processus apicis uelut usum explicuerit. Quamuis etiam uix satis mihi constet, utrum ipsorum, anteriorem uidelicet aut posteriorem in dicauerit. Nam si priorem intelligit, is suo apice, quum ad posteriora ex anterioribus ducetur, ad meatus orificium nequaquam sese producere possit: imò si proreperet, in posteriora magis dirigeretur, communem cerebelli & dorsalis medullæ uentriculum potius occupaturus. Posterior processus, qui in priora ex posterioribus protenditur, præterquam quod suo apice in cerebelli sinus substantiam confundi magis quam prior uideatur, neque ut ille promineat, neutiquam ad communis eius uentriculi orificium usque produci possit. Sed quorsum hæc commemoro: quum neminem ambigere arbitrer, meatum illum ex tertio cerebri uentriculo in illum qui cerebello dorsali que medullæ communis censetur, pertinentem, nunquam debere ocludi, quum nullum obstructionis usum, quicquid nobis confinxerimus, indagare ualeamus: quum interim ut continuo in dorsalem medullam animalis spiritus confluat, illum perpetuò patere ex usu sit. Neq; quenquam, nisi fortè ab Alberto, Thoma, Scoto, eiusq; cohortis Theologis, edoctum esse opinor, qui alterum uermium (nam utriusque par usus in unius orificij clausione esse nequit) meatui huic præfectum esse sibi persuaderet, ut phantasmata in memoriam sedem, quam in cerebello esse consingunt, ingredi sineret: & rursus fures in memoriam carcere colligatos, in medium uentriculum, quem rationis sedem esse aiunt, transmitteret. Siquidem frustra tunc rerum Opifex Deus eiusmodi uermiformes processus canis, ouibus, & id genus animalibus, quibus illi nullam rationem diuini uim ascribunt, elargiretur. Sed unde, obsecro, huic processui iste ex uoluntate sua pendens motus obtingeret? & si ipsi processui aliquis fortè motus peculiaris alicuius substantiæ aut temperiei ratione assignandus esset, nò tamen uermis modo processus is educi contrahi que posset: quandoquidem reuolutiones illæ, quarum gratia processus isti uermibus comparantur, non orbiculatim ipsos ut uermium gyros ambiunt: neq; quo sese processus illi rependo firmarent aliud est, quam qua secundum eorum etiam ductum continui sunt cerebelli substantiæ. Vtunque sit, mihi in præsentia fat est, locum constructionemq; horum processuum indicauisse: illis interim nullum motū aut usum aliū tribuenti, quàm reliquæ cerebelli substantiæ. & si quid confingere liberet, non unius tantum processus, quem Galenus aliquando duntaxat cognouisse uidetur, sed duorum, quos rursus solo multitudinis nomine indicauit, usum nugacissimè ementire, intrepide asserens anteriorem quum elongatur, atque in posteriora magis ducitur, sese extenuare, atque principium quarti uentriculi, cuius superiorem sedem constituit, amplius apertiusq; reddere. Posteriorem uerò processum similiter in anteriora aliquando produci, ac attenuari, ob idq; uiam aperire confingere, quæ ex quarti uentriculi posteriori sede in dorsalis medullæ regionem, quæ modò ex caluaria procidit, instar meatus cuiusdam terminatur. Atq; ut processus quoties extenuarentur, apertioni præesse dicerem: ita rursus eosdem collectos, ob idq; in crassatos meatus, quibus præfunt, angustiores reddere affirmarem. At mihi non liber paruam aliquam, eamq; falsam Creatoris industriam recensere, & interim reliquum cerebri artificium propemodum uniuersum destruere. Vnde etiā multo maxime Galenum miror, qui tenuis membranæ partes cerebellum cerebri testibus colligantes, tendines & ueluti uincula appellauerit, quæ utrinq; latera uermiformis processus complecterentur, ne fortè dum is mouetur, in obliquū declinet. Nihil enim aliud sunt illi Galeni tendines uincula ue, quàm nunc dictæ tenuis membranæ portiones. Mirum quoque est, eam tenuis membranæ sedem, quæ dorsali medullæ posteriorem cerebelli partem, quæ uermiforme illud corpus intrò ac ad anteriora uersus quartum uentriculum reflectitur, colligat, in tendinū numero Galenum non reposuisse, quum illa membranæ portio posteriorem processum exactius quàm priorem eius sedis membranæ pars dirigeret.

Hh 2 DE